

מסכת יומא

פרק ראשון

(א)

שבעת ימים קדם יום הכפורים
מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין,
ומתקנין לו כהן אחר תחתיו - שמא יאָרע בו פסול.
רבי יהודה אומר: אף אשה אחרת מתקנין לו - שמא תמות אשתו,
שנאמר (ויקרא טז) 'וכפר בערו ובער ביתו'. ביתו - זו אשתו.
אמרו לו: אם כן, אין לדבר סוף.

(ב)

כל שבעת הימים
הוא זורק את הדם
ומקטיר את הקטרת
ומטיב את הנרות
ומקריב את הראש ואת הרגל.
ושאר כל הימים, אם רצה להקריב - מקריב,
שכהן גדול - מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש.

(ג)

מסרו לו זקנים מזקני בית דין
וקורין לפגיו בסדר היום,
ואומרים לו: אישי כהן גדול, קרא אתה בפניך, שמא שכחת או שמא לא למדת!
ערב יום הכפורים שחרית,
מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין לפגיו פרים ואילים וכבשים,
כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה.

(ד)

כל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה,
ערב יום הכפורים עם חשכה - לא היו מניחים אותו לאכל הרבה,
מפני שהמאכל מביא את השנה.

(ה)

מסרוהו זקני בית דין לזקני כהנה,
והעלוהו לעלית בית אבטינס,
והשביעוהו
ונפטר והלכו להם.
אמרו לו: אישי כהן גדול,
אנו שלוחי בית דין, ואתה שלוחנו ושלוחי בית דין,
משביעין אנו עליך במי ששכן שמו בבית הזה,
שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך!
הוא פורש ובוכה,
והן פורשין ובוכין.

(ו)

אם הנה חכם - דורש.
ואם לאו - תלמידי חכמים דורשין לפניו.
ואם רגיל לקרות - קורא.
ואם לאו - קורין לפניו.
ובמה קורין לפניו?
באיוב ובעזרא ובדברי הנביאים.
זכריה בן קבוטל אומר: פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל.

(ז)

בקש להתנמנם - פרחי כהנה מפיו לפניו באצבע צרדה,
ואומרים לו: 'אישי כהן גדול,
עמוד והפג אחת על הרצפה'.
ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן השחיטה.

(ח)

בכל יום תורמין את המזבח - בקריאת הגבר
או סמוך לו, בין לפניו בין לאחוריו.
ביום הכפורים - מחצות,
וברגלים - מאשמורה הראשונה,
ולא היתה קריאת הגבר מגעת עד שהיתה עזרה מלאה מישראל.

מסכת יומא

פרק שני

(א)

בְּרֵאשׁוֹנָה,
כָּל מִי שְׂרוּצָה לְתָרֵם אֶת הַמְזַבֵּחַ - תּוֹרֵם.
וּבְזִמְנוֹ שֶׁהוּא מְרַבֵּין - רָצִין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ, וְכָל הַקּוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ בְּאַרְבַּע אַמּוֹת זָכָה.
וְאִם הָיוּ שְׁנֵיהֶם שׁוֹיִן - הַמְמַנֶּה אוֹמֵר לָהֶם הַצְּבִיעוּ.
וּמָה הוּא מוֹצִיאֵינָן?
אֶחָת אוֹ שְׁתַּיִם,
וְאִין מוֹצִיאֵינָן אֶגְדָּל בַּמִּקְדָּשׁ.

(ב)

מַעֲשֵׂה שֶׁהָיוּ שְׁנֵיהֶם שׁוֹיִן וְרָצִין וְעוֹלִין בְּכַבֵּשׁ,
וְדַחֵף אֶחָד מֵהֶן אֶת חֲבֵרוֹ, וְנָפַל וְנִשְׁבְּרָה רִגְלוֹ.
וְכִינּוֹן שֶׁרָאוּ בֵּית דִּין שֶׁבָּאִין לִידֵי סַפְנָה,
הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יִהְיוּ תוֹרְמִין אֶת הַמְזַבֵּחַ אֶלָּא בַּפִּיס.
אֲרַבְעָה פִּיסוֹת הָיוּ שָׁם,
וְזֶה הַפִּיס הַרְאִישׁוֹן.

(ג)

הַפִּיס הַשְּׁנִי - מִי שׁוֹחֵט?
מִי זוֹרֵק?
וּמִי מַדְשֵׁן מְזַבֵּחַ הַפְּנִימִי?
וּמִי מַדְשֵׁן אֶת הַמְּנוֹרָה?
וּמִי מַעֲלָה אֲבָרִים לְכַבֵּשׁ?

הַרְאִישׁ וְהַרְגָּל,
וְשְׁתֵּי הַיָּדַיִם,
הַעֲקָץ וְהַרְגָּל,
הַחֲזֵה וְהַגְּרָה,
וְשְׁתֵּי הַדְּפָנוֹת,
וְהַקְּרָבִים,
וְהַסֵּלֶת,
וְהַחֲבַתִּין,
וְהַיָּין.

שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כְּהֻנִּים זָכוּ בוֹ.

אָמַר בֶּן עֲזַאִי לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָא מִשׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: דֶּרֶךְ הַלּוֹכוֹ הִנֵּה קָרֵב.

(ד)

הַפִּיס הַשְּׁלִישִׁי - חֲדָשִׁים לְקַטְרֵת בְּאוֹ וְהַפִּיסוֹ.
וְהַרְבִּיעִי - חֲדָשִׁים עִם יְשָׁנִים, מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן הַכַּבֵּשׁ וְלַמְזַבֵּחַ?

(ה)

תְּמִיד קָרֵב בְּתַשְׁעָה, בַּעֲשָׂרָה, בְּאַחַד עֶשֶׂר, בְּשָׁנִים עֶשֶׂר, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר.
כִּיצַד?
עֲצָמוֹ בְּתַשְׁעָה.

בְּחַג - בְּיַד אֶחָד צְלוּחִית שֶׁל מַיִם, הָרִי כְּאִן עֲשֶׂה.
בֵּין הָעֲרֵבִים - בְּאֶחָד עֶשֶׂר : הוּא עֲצָמוּ בְּתִשְׁעָה,
וּשְׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים.
וּבִשְׁבֹּת - בְּאֶחָד עֶשֶׂר : הוּא עֲצָמוּ בְּתִשְׁעָה,
וּשְׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי בְזִיכֵי לְבוֹנָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים.
וּבִשְׁבֹּת שֶׁבְּתוֹךְ הַחַג - בְּיַד אֶחָד צְלוּחִית שֶׁל מַיִם.

(ו)

אֵיל קָרֵב בְּאֶחָד עֶשֶׂר : הַבָּשָׂר בְּחַמְשָׁה,
הַקָּרֵבִים וְהַסֵּלֶת וְהַיִּינוּ בְּשְׁנַיִם שְׁנַיִם.

(ז)

פֶּר קָרֵב בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה : הָרֹאשׁ וְהַרְגֵל,
הָרֹאשׁ בְּאֶחָד,
וְהַרְגֵל בְּשְׁנַיִם.
הַעֲקָץ וְהַרְגֵל,
הַעֲקָץ בְּשְׁנַיִם,
וְהַרְגֵל בְּשְׁנַיִם.
הַחֲזֵה וְהַגְרָה,
הַחֲזֵה בְּאֶחָד,
וְהַגְרָה בְּשִׁלְשָׁה.

שְׁתֵּי יָדַיִם בְּשְׁנַיִם.
שְׁתֵּי דַפְנוֹת בְּשְׁנַיִם.
הַקָּרֵבִים וְהַסֵּלֶת וְהַיִּינוּ בְּשִׁלְשָׁה שִׁלְשָׁה.

בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים?

בְּקָרְבָנוֹת צָבוּר.

אֲבָל בְּקָרְבֵנוּ יַחִיד - אִם רָצָה לְהַקְרִיב, מִקְרִיב.

הַפֶּשֶׁטֶן וְנִתְחַן שֶׁל אֱלוֹ וְאֱלוֹ שׁוּיִן.

מסכת יומא

פרק שלישי

(א)

אָמַר לָהֶם הַמְּמַנֶּה :
צָאוּ וּרְאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה.
אִם הִגִּיעַ - הַרְוֵאָה אוֹמֵר : בְּרַקְאִי.
מִתְתַּיָּא בֶּן שְׂמוּאֵל אוֹמֵר : הַאִיר פְּנֵי כָל הַמְּזַרְח עַד שֶׁבְּחִבְרוֹן.
וְהוּא אוֹמֵר הֵן.

(ב)

וְלָמָּה הִצְרַכְוּ לָכֵךְ?
שֶׁפַּעַם אַחַת עָלָה מְאוּר הַלְּבָנָה וְדַמּוּ שֶׁהָאִיר מְזַרְח וְשִׁחְטוּ אֶת הַתְּמִיד, וְהוֹצִיאֻהוּ לְבֵית הַשְּׁרָפָה.
הוֹרִידוּ כֹהֵן גָּדוֹל לְבֵית הַטְּבִילָה.
זֶה הַפְּלֵל הָיָה בַּמִּקְדָּשׁ,
כָּל הַמְּסִיךְ אֶת רַגְלָיו טְעוּן טְבִילָה,
וְכָל הַמְּטִיל מִים טְעוּן קְדוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלָיִם.

(ג)

אִין אָדָם נִכְנָס לְעִזְרָה לְעַבֹּדָה אֶפְלוּ טְהוֹר, עַד שִׁיטְבוֹל.
חֲמֵשׁ טְבִילוֹת וְעֵשְׂרֵה קְדוּשִׁין טוֹבֵל כֹּהֵן גָּדוֹל וּמִקְדָּשׁ בּוֹ בַּיּוֹם,
וְכָלֵן בַּקְדָּשׁ עַל בֵּית הַפְּרוּחַ, חוּץ מִזֹּו בַלְבָד.

(ד)

פְּרָסוּ סְדִין שֶׁל בּוֹץ בֵּינוּ לְבֵין הָעָם.
פֶּשֶׁט, יָרַד וְטָבַל, עָלָה וְנִסְתַּפֵּג.
הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי זָהָב,
וְלָבַשׁ וְקָדַשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו.
הִבִּיאוּ לוֹ אֶת הַתְּמִיד.
קָרְצוּ, וּמִרְק אַחַר שְׁחִיטָה עַל יָדָיו.
קָבַל אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ.
נִכְנָס לְהַקְטִיר קְטֹרֶת שֶׁל שַׁחַר,
וְלַהֲטִיב אֶת הַנְּרוֹת,
וְלַהֲקָרִיב אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הָאֲבָרִים וְאֶת הַחֲבָתִין וְאֶת הַיָּין.

(ה)

קְטֹרֶת שֶׁל שַׁחַר - הִיְתָה קֶרֶבָה בֵּין דָּם לְאֲבָרִים
שֶׁל בֵּין הָעֲרֵבִים - בֵּין אֲבָרִים לְנִסְכִּים.
אִם הָיָה כֹהֵן גָּדוֹל זָקֵן אוֹ אֶסְטֵנִיס - מְחַמֵּין לוֹ חֲמִין וּמְטִילִין לְתוֹךְ הַצֹּוֹן, כְּדֵי שֶׁתִּפּוּג צִנְתּוֹ.

(ו)

הִבִּיאוּהוּ לְבֵית הַפְּרוּחַ וּבַקְדָּשׁ הִיְתָה.
פְּרָסוּ לוֹ סְדִין שֶׁל בּוֹץ בֵּינוּ לְבֵין הָעָם,
קָדַשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּפֶשֶׁט.
רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר : פֶּשֶׁט, קָדַשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו.
יָרַד וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפֵּג.
הִבִּיאוּ לוֹ בְּגָדֵי לָבָן,
לָבַשׁ וְקָדַשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו.

(ז)

בשחר הִיָּה לֹבֵשׁ פְּלוּסִין שֶׁל שָׁנִים עֶשֶׂר מִנָּה,
 וּבֵין הָעֶרְבִים הִנְדוּיִין שֶׁל שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת זֹז, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
 וְחֻקִּים אוֹמְרִים: בְּשַׁחַר הִיָּה לֹבֵשׁ שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר מִנָּה,
 וּבֵין הָעֶרְבִים שֶׁל שָׁנִים עֶשֶׂר מִנָּה, הַכֹּל שְׁלֹשִׁים מִנָּה.
 אֱלוּ מִשָּׁל צְבוּר.
 וְאִם רָצָה לְהוֹסִיף - מוֹסִיף מִשָּׁלוּ.

(ח)

בָּא לוֹ אֶצֶל פָּרוֹ,
 וּפָרוֹ הִיָּה עוֹמֵד בֵּין הָאוֹלָם וְלַמְזַבֵּחַ,
 רֹאשׁוֹ לְדָרוֹם וּפָנָיו לַמַּעְרָב,
 וְהִכְיָהוּ עוֹמֵד בְּמִזְרָח וּפָנָיו לַמַּעְרָב,
 וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְנַדֵּחַ.
 וְכֵן הִיָּה אוֹמֵר:
 אֲנִי הַשֵּׁם, עֲוִיתִי פְּשַׁעֲתִי חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי.
 אֲנִי הַשֵּׁם, כִּפַּר נָא לְעוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים וְלַחֲטָאִים, שְׁעוֹתֵי וְשִׁפְשַׁעֲתֵי וְשִׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי,
 כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: 'כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל זֹטְאוֹתֵיכֶם לְפָנָי יי' הַטָּהָרוֹ' (ויקרא טז).
 וְהָיוּ עוֹנִין אַחֲרָיו: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

(ט)

בָּא לוֹ לְמִזְרַח הָעֲזָרָה, לְצִפּוֹן הַמְזַבֵּחַ,
 הַסֵּגֵן מִימֵינוֹ וְרֹאשׁ בֵּית אֵב מִשְׁמָאלוֹ.
 וְשֵׁם שְׁנֵי שְׁעִירִים,
 וְקִלְפֵי הִיתָה שֵׁם וּבָה שְׁנֵי גוֹרְלוֹת.
 שֶׁל אֲשַׁכְרוֹעַ הָיוּ, וַעֲשָׂאוּ בּוֹ גְמְלָא שֶׁל זָהָב,
 וְהָיוּ מְזַכְרִין אוֹתוֹ לְשִׁבַח.

(י)

בּוֹ קָטִין - עֲשֶׂה שָׁנִים עֶשֶׂר דָּד לְכִיּוֹר,
 שְׁלֵא הָיוּ לוֹ אֶלָּא שָׁנִים.
 וְאִף הוּא עֲשֶׂה מוֹכְנֵי לְכִיּוֹר,
 שְׁלֵא יִהְיוּ מִימֵיו נִפְסְלִין בְּלִינָה.
 מִנְּבִז הַמֶּלֶךְ - הִיָּה עוֹשֶׂה כָּל יְדוֹת הַכֹּלִים שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל זָהָב.
 הִילְנֵי אִמּוֹ - עֲשֶׂתָה נְבִרְשֶׁת שֶׁל זָהָב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל הַיֵּכָל.
 וְאִף הִיא עֲשֶׂתָה טְבֵלָא שֶׁל זָהָב, שְׁפָרְשֶׁת סוּטָה כְּתוּבָה עָלֶיהָ.
 נִיקְנוֹר - נַעֲשׂוּ נְסִים לְדַלְתוֹתָיו, וְהָיוּ מְזַכְרִין אוֹתוֹ לְשִׁבַח.

(יא)

וְאֱלוּ לְגִנְאֵי:
 שֶׁל בֵּית גְּרָמוֹ - לֹא רָצוּ לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה לֶחֶם הַפְּנִים.
 שֶׁל בֵּית אַבְטִינָס - לֹא רָצוּ לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת.
 הַגֵּרֶס בּוֹ לֵנִי - הִיָּה יוֹדֵעַ פֶּרֶק בְּשִׁיר וְלֹא רָצָה לְלַמֵּד.
 בּוֹ קַמְצָר - לֹא רָצָה לְלַמֵּד עַל מַעֲשֵׂה הַכֶּתֶב.
 עַל הָרֵאשׁוֹנִים נֹאמֵר: 'זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה'.
 וְעַל אֱלוּ נֹאמֵר: 'וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב'.

מסכת יומא

פרק רביעי

(א)

טָרַף בַּקֶּלְפִי וְהַעֲלָה שְׁנֵי גוֹרְלוֹת.
אָחַד פְּתוּב עָלָיו לְשֵׁם
וְאָחַד פְּתוּב עָלָיו לְעִזְאֵזֶל.
הִסְגֵּן מִימֵינוּ וְרֹאשׁ בֵּית אָב מִשְׁמָאלוֹ.
אִם שֶׁל שֵׁם עָלָה בִּימֵינוּ - הִסְגֵּן אוֹמֵר לוֹ : אִישִׁי כַּהֵן גְּדוֹל, הַגְּבֵה יְמִינְךָ.
וְאִם שֶׁל שֵׁם עָלָה בְּשִׁמְאֵלוֹ - רֹאשׁ בֵּית אָב אוֹמֵר לוֹ : אִישִׁי כַּהֵן גְּדוֹל, הַגְּבֵה שְׁמֵאלְךָ.
נִתְּנוּ עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְאוֹמֵר : לֵה' חֲטָאת.
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר : לֹא הָיָה צְרִיךְ לוֹמַר חֲטָאת, אֶלָּא לֵה'.
וְהוּן עוֹנִין אַחֲרָיו : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

(ב)

קָשֶׁר לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר וְהַעֲמִידוּ כְּנֶגֶד בֵּית שְׁלוּחוֹ,
וְלִנְשָׁחַט הַמִּשְׁתַּלַּח כְּנֶגֶד בֵּית שְׁחִיטָתוֹ.
בָּא לוֹ אֶצֶל פְּרוֹ שְׁנֵינָה,
וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְנַדֵּה.
וְכֵן הָיָה אוֹמֵר : אֲנִי הֵשֵׁם, עוֹיְתֵי פְּשַׁעֲתֵי חֲטָאתֵי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוֹשֶׁיךָ.
אֲנִי הֵשֵׁם כְּפָר נֹא לְעוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים וְלַחֲטָאִים, שְׁעוֹיְתֵי וְשִׁפְשָׁעֲתֵי וְשִׁחֲטָאתֵי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוֹשֶׁיךָ,
כְּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ : כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל זִטְאֵתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַטְהָרוּ (ויקרא טז).
וְהוּן עוֹנִין אַחֲרָיו : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

(ג)

שְׁחִטּוֹ וְקִבֵּל בַּמִּזְרָק אֶת דָּמוֹ,
וְנִתְּנוּ לָמִי שֶׁהוּא מִמַּרְס בּוֹ עַל הַרְבֵּד הַרְבִּיעִי שֶׁבַּהִיכָל, כְּדֵי שְׁלֹא יִקְרוּשׁ.
נִטַּל מִחֲתָה וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ,
וּפְנֵה גְּחָלִים אֵילָךְ וְאֵילָךְ,
וְחוֹתָה מִן הַמַּעֲבָלוֹת הַפְּנִימִיּוֹת,
וְיָרַד וְהִנִּיחָה עַל הַרְבֵּד הַרְבִּיעִי שֶׁבַּעֲזָרָה.

(ד)

בְּכָל יוֹם - הָיָה חוֹתָה בְּשֵׁל כְּסָף וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֶׁל זָהָב,
וְהַיּוֹם - חוֹתָה בְּשֵׁל זָהָב וּבָהּ הָיָה מְכַנִּיס.
בְּכָל יוֹם - חוֹתָה בְּשֵׁל אַרְבַּעַת קַבִּין וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֶׁל שְׁלֹשֶׁת קַבִּין,
וְהַיּוֹם - חוֹתָה בְּשֵׁל שְׁלֹשֶׁת קַבִּין וּבָהּ הָיָה מְכַנִּיס.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר : בְּכָל יוֹם - חוֹתָה בְּשֵׁל סָאָה וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שֶׁל שְׁלֹשֶׁת קַבִּין,
וְהַיּוֹם - חוֹתָה בְּשֵׁל שְׁלֹשֶׁת קַבִּין, וּבָהּ הָיָה מְכַנִּיס.
בְּכָל יוֹם - הָיְתָה כְּבֻדָּה,
וְהַיּוֹם - קֵלָה.
בְּכָל יוֹם - הָיְתָה יְדָה קֶצְרָה,
וְהַיּוֹם - אַרְכָּה.
בְּכָל יוֹם - הָיָה זְהָבָה גְּרוֹקָה,

והיום - אָדָם, דְּבָרֵי רַבֵּי מְנַחֵם.
בְּכָל יוֹם - מִקְרִיב פָּרֶס בְּשַׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֶרְבִים,
והיום - מוֹסִיף מְלֵא חֲפָנָיו.
בְּכָל יוֹם - הִיָּתָה דְּקָה,
והיום - דְּקָה מִן הַדְּקָה.

(ה)

בְּכָל יוֹם - כֹּהֲנִים עוֹלִים בְּמִזְבֵּחַ שֶׁל כֶּבֶשׂ וַיִּוָּרְדִין בְּמַעֲרָבוֹ,
והיום - כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹלָה בְּאַמְצַע וַיִּוָּרְד בְּאַמְצַע.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: לְעוֹלָם כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹלָה בְּאַמְצַע וַיִּוָּרְד בְּאַמְצַע.
בְּכָל יוֹם - כֹּהֵן גָּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו מִן הַכִּיּוֹר,
והיום - מִן הַקִּיתוֹן שֶׁל זָהָב.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: לְעוֹלָם כֹּהֵן גָּדוֹל מְקַדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו מִן הַקִּיתוֹן שֶׁל זָהָב.

(ו)

בְּכָל יוֹם - הָיוּ שָׁם אַרְבַּע מַעֲרָכוֹת, וְהַיּוֹם - חֲמִשָּׁה, דְּבָרֵי רַבֵּי מֵאִיר
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: בְּכָל יוֹם - שְׁלֹשׁ, וְהַיּוֹם - אַרְבַּע.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: בְּכָל יוֹם - שְׁתַּיִם, וְהַיּוֹם - שְׁלֹשׁ.